

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

den erhvervsmæssige udvikling, hvad der dér sker, som vi i dag ikke kan forudse, men hvor der kan komme tilfælde, som vi har set det i andre lande, hvor det offentlige må sige, at her ønsker vi at sætte ind. Det tror jeg er noget væsentligt.

Jeg vil gerne sige til dem, der har stillet mig nogle konkrete spørgsmål, hr. Jens Foged først og fremmest, at det er udtrykkelig understreget i betænkningen og sagt hele tiden, at det er ikke meningen, at denne lov skal genere nogen form for erhverv, at den i særdeleshed angår de områder, hvor der er fredningsplaner, og at man på en række områder ikke vil gribe ind. Spørgsmålet om kunstige afvandingskanaler og en række andre ting afgøres jo efter vandløbsloven, og der findes ganske bestemte regler, som man kan gå frem efter, og som man kender i forvejen; der er oven i købet i § 47 indføjet til klargørelse en række ekstra undtagelsesbestemmelser, som ikke har været der før. Det mener jeg er noget af det væsentlige og noget, som jeg synes Jens Foged skulle have været glad for at vi var nået frem til.

Hvad angår læhegn, må det vel høre til landbruget, og dér kan man jo diskutere, hvad der er bedst, om det er nåletræer, rødgraner eller andet. Der har jo været andre lejligheder, hvor det kunne være æbletræer, det ved jeg da det ærede medlem har sagt i tv-byens byggeudvalg, for hvis man fik æbletræer, kunne man da altid sælge æblerne. Det må altså komme an på det særlige tilfælde, hvad det skal være, men der er intet ønske hverken fra ministeriets eller fra udvalgets side om at genere nogen med disse ting.

Jeg tror, at det er de væsentligste ting, der er omtalt.

Selvsåning må vel siges at være en naturlig udvikling, særlig i et landskab, som man ikke vil gribe ind overfor, og derfor kan man altså ikke stille krav om, at nogen skal føre det tilbage. Nu tror jeg, det vil være sjældent, at områder i Danmark på over 100

tønder land skulle komme ud for selvsåning, det tror jeg hører hjemme på grænsen af de ting, vi diskuterer.

Til hr. Horn vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er rigtigt, at der har været en bunke misforståelser omkring naturfredningsloven. Det er heller ikke så mærkeligt; det skyldes vel bl. a., at det er en ny lov og et nyt begreb, hvor man har haft en stor interesseret midterblok og på den enside meget energiske, aktive naturfredningsforkæmpere, på den anden side folk, som syntes, dette var et indgreb i deres rettigheder. Men sandheden er jo hverken den ene eller den anden, sandheden er, at man skal finde frem til en smidig administration, og det er det, vi har søgt at understrege her. Nu har jeg jo ingen indflydelse på radio og tv i den forstand, men jeg har selvfølgelig den samme mulighed som hr. Horn for at komme med ideer til radio og tv, forklare noget om disse ting, også de grænsetilfælde, der har været, og fortælle, hvorfor man er kommet ud i grænsetilfældene, og hvordan vi skal løse dem i fremtiden. Det er vel stadig væk dér, problemerne er, men jeg må dog sige, at i betragtning af alt, hvad der er sket på de forskellige områder — og der er sket meget — er det forbløffende få ting, vi har haft virkelig store vanskeligheder med, og hvor det ikke er lykkedes at finde frem til den ene eller den anden løsning.

Jeg vil til sidst gerne takke udvalget for det samarbejde, der har været; jeg tillægger det også megen vægt, at vi ved denne revision har principiel enighed om ændringerne. Jeg vil tro, at det vil give den fornødne ro om lovens fremtidige administration.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-8, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.